

[Aksel Larsen.]

og tvinge en politisk Institution, nemlig et Byraad, til at handle imod sin Overbevisning, kan siges at være en politisk Sag.

Hvad Sagens Detailler angaar, er der saadanne smaa Enkeltheder som, at Borgmesteren — hvad enten han var konstitueret eller ej, saa fungerede han som Borgmester i det paagældende Byraadmøde — efter Opfordring af Demonstranterne i Byraadssalen manede til Ro, at han gik ud paa Altanen, talte til den udenfor forsamlede Folkemasse, og at han, da han hævdede Mødet, gjorde det med nogle Udtalelser om, at han anmodede Forsamlingen om at forlade Salen, idet han saatte udtale sin Glæde over, at Byraadet havde løst dette Spørgsmaal i Enighed. Det er jo ikke Udtalelser, som tyder synderligt paa, at Byraadet har handlet direkte under Trusel. Men lad det være, hvad det være vil, disse Mennesker er dømt for at skulle have villet tvinge Byraadet til at gøre noget mod sin Villie. Og hvorledes man saa kan hævde, at det ikke er nogen politisk Lovovertrædelse, savner vi stadig Svar paa.

Saa er der 1. Maj i Nakskov. Ja, hvad angaar politiske Forbrydelser, foretrækker jeg at holde mig til den klare og korte Definition, der er givet i det Program for Socialdemokratiet, som bl. a. Statsministeren har stemt for paa Kongressen i 1919, og hvori politiske Forbrydelser karakteriseres som saadanne, der er foraarsaget af de sociale og økonomiske Klassekampe. Jeg tror, det er den korteste og bedste Definition, der kan gives i Øjeblikket, og at en Majdemonstration i Nakskov ikke kan henføres herunder, det er af de Ting, som vi savner Bevis for fra denne Talerstol.

Hvad angaar den behagelige Opregning af de sigtedes, anklagedes og straffedes Forhold, som Justitsministeren stadig væk greb til i Mangel af reelle Argumenter under Sagen, saa vil jeg herom een Gang for alle sige: Principielt spiller det ingen Rolle for Bedømmelsen af Sagens Realitet, og det er dernæst et meget slet Argument at komme med fra en Regering, der paastaar, den er en Arbejderregering, eftersom de Ting, man beskylder Folk for, eller som fremgaar af deres Generaliablade, er Ting, som er foraarsaget af de elendige sociale Forhold; og et Parti, der kalder sig Arbejderpartiet, og en Regering, som kalder sig Arbejderregering, burde som saadan have været den sidste til at drage disse Ting frem.

Vort Parti stiller sig ikke paa det Standpunkt, at en Mand, der har været straffet for en Ejendomsforseelse eller lignende, for

Tid og Evighed maa være en udstødt af Samfundet og af Arbejderklassen, tværtimod. At en Mand har været under Værgeraadet, regner vi lige saa lidt for en belastende Omstændighed, og jeg tror, det vilde blive ubehageligt, hvis man var i Stand til at undersøge den Metode, der hedder Generaliablades Fremlæggelse, overfor adskillige Medlemmer f. Eks. af Socialdemokratiet eller af et hvilket som helst andet Parti i denne Sal. (Afbrydelser).

Første Næstformand (Vanggaard): Tilhørerne maa forholde sig i Ro, der kan hverken gives Bifald eller Mishag til Kende.

Forespørgeren (Aksel Larsen): Jeg skal til Belysning af de Metoder, der anvendes i denne Retning, fremdrage Behandlingen af den saakaldte Adelgade-Sag. I denne Sag blev det i Pressen oplyst, at praktisk talt alle, der overhovedet var afhørt, anholdt eller optraadte som Vidner til Forsvar for de sigtede, det var straffede Personer, Forbrydere af den groveste Art. Vi har foretaget en Undersøgelse, støttet paa, hvad der er fremkommet i Retten, støttet paa, hvad der er fremkommet i Rapporterne, som — det understreger jeg — udelukkende har interesseret sig for Undersøgelse af Generaliablade, naar det var Kommuniste, man skrev Rapport over, medens man ikke har undersøgt Generaliablade for de afhørte 13 Socialdemokrater.

Af denne Undersøgelse fremgaar det, at af de 12 kommunistisk sindede Personer, der har været impliceret i Sagen, har 3 tidligere været straffet. Den ene med 1 Aars Forbedringshus, løsladt og betinget benaadet for de sidste 3 Straffemaaneder; det var en Ejendomsforseelse, det var Tyveri. Den anden har for over 10 Aar siden været straffet, har i 1927 faaet Æresoprejsning, har derefter taget Navneforandring, hvorpaa man, paa Foranledning af Politadvokat Lotinga og Dommer Preisler Knudsen, omhyggeligt faar udbasuneret Mandens nye Navn med alle hans gamle Forhold, dem, han har faaet Æresoprejsning for, hvilket dog forties i hele den københavnske borgerlige Dagspresse. Og den tredje er i 1929 dømt til 60 Dage for falsk Forklaring for Retten, idet det foreligger oplyst, at han har afgivet denne under Trusel om at blive afskediget fra sit Arbejde — det var en Sag imod hans Arbejdsgiver.

3 af 12! Jeg overlader roligt til en hvilken som helst Arbejder at bedømme dette Forhold, og jeg overlader roligt til en hvilken som helst Arbejder at bedømme den